

ЗА ЛОВЕЦОТ ТИТО

Смртта на претседателот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, длабоко ги разјаде срцата на сите Југословени и на сите народи во светот. Го нема меѓу нас Човекот што прв ја распламти искрата на борбата во поробената Европа од фашистичкиот окупатор... Не е веќе меѓу нас неговиот секогаш насмеан и секогаш мил лик...

Но, неговото дело длабоко ги избразди страниците на нашата историја и историјата на народното човештво. Не постои сила, ниту времиња, што ќе можат да ја избришат оваа трага... Неговото дело остана за секогаш во нас и во нашата иднина...

Тоа е нашата збратимена социјалистичка Татковина...

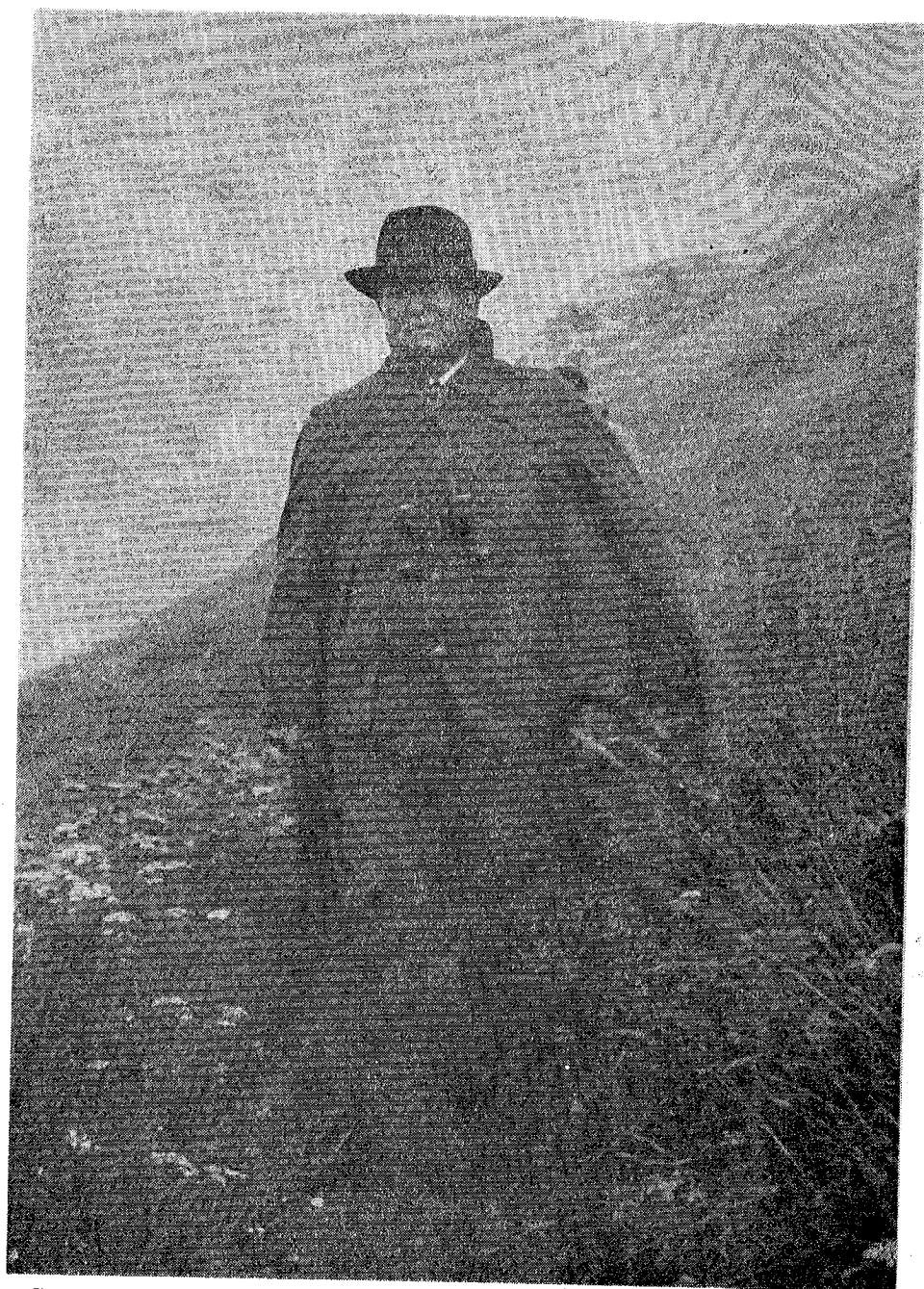
Тоа е нашегo нераскинливо братство меѓу народите и народностите на Југославија...

Тоа е нашиот хуман социјализам, каде што човекот е најголемата вредност на општеството...

Тоа е нашето самоуправување.....

Тоа е нашата независна и неврзана Југославија....

Дека Председателот Тито беше сестрана личност и дека во неговиот живот се вткаени многу содржини, се факти што го креваат неговиот лик на највисокиот пиедестал на нашето со времеие. Има многу и многу убави хумани раскази, епизоди, анегдоти сврзани со животот на овој Великан, не само од неговото богато револуционерно минато, туку и од ловот. Неверојатни беа неговите грижи за луѓето, за дргарите. Мошне е тешко и речиси неостварливо сето тоа да се напише и да се искаже со грст зборови. Ќе се обидеме да ги евоцираме спомените на другарите Боге Кузмановски, Перо Трутин, Златко Билјановски, Томе Момировски, Бранислав Гулан и други личности...

Сл. 1. — Тито секогаш своето слободно време го поминуваше во природа

САМО ВИСТИНСКИОТ ЧОВЕК МОЖЕ ДА БИДЕ ВИСТИНСКИ ЛОВЕЦ

..... Примаше ловечки делегации, слушаше наши рапорти, се радуваше на нашите успеси, критички, но, претпазливо, се обрнуваше на нашите слаобсти, и познавајќи ја вонредно ловната проблематика, даваше свои совети, поддршка и директна помош во нивното решавање. Иако важеше за извонреден стрелец, што навистина и беше, никогаш не трчаше по рекорди... Тој најмалку беше ловец во класична смислана овој збор. Пред сè, тој беше одгледувач на дивечот.

Тито, од своите мисии на мирот, добиваше разновиден дивеч на подарок, дивеч од подрачјата на Африка и на Азија. На Бриони, благодарејќи на Тито, се наоѓа убаво уредена зоолошка градина.... Сиот Брионски архипелаг, благодарејќи на Тито, е полн со дивеч во слободна природа.

..... Во Ужичка улица во Белград, околу својот стан, Тито садеше разни садници, кои се вистинска реткост. Со големо мајсторство одгледуваше цвеќе и во цветето ја најде својата вечна починка. Неизмерно ја сакаше природата и со задоволство, во слободните часови шеташе низ шуми, крај реки, размислуваше и се одмораше.

..... Тито на убав начин советуваше како се стрела, како се чува дивечот, како се одгледува, како се заштити природата, особено шумата. Беше голем човек. Боге Кузмановски во својата статија под наслов „Одгласите на Титовите пораки во Македонија“, помеѓу другото, има напишано: Се трудиме да создадеме ловец-одгледувач, спортист, добар стрелец и добар војник. Се повикуваме на постојано актуелната Титова порака, низ воспитувањето на децата да овозможиме нашите поколенија да имаат правилно сознание за дивечот и заштитата на човековата животна околина. Целта ни е од секој наш член да создадеме лик на вистински човек. А другарот Тито нè учи: „Само вистинскиот човек може да биде вистински ловец“.

ЛОВЕЦОТ ТИТО ВО МАКЕДОНИЈА

За средбава со другарот Тито, кога на Првиот ловец на Југославија му беа предадени Златен орден од Сојузот и Плакетата по повод 30-годишниот јубилеј на Ловечката организација на Македонија, Борис Трпков како член на делегацијата, во своите сеќавања меѓу другото вели:

„ . . . . . Од денот кога разбрав дека лично ќе го видам другарот Тито, до денот кога се случи средбата — во секој миг насамо, „се ловев“ со нескриена возбуда како разговарам со неуморниот и највеликиот современик, што одамна веќе прерасна од Прв Југословен во Прв граѓанин на светот и прв борец за мир и братство меѓу народите во него . . .

. . . . . И еве го тој ден.

Се ракувам со раката што се ракувала со илјадници раце — се ракувам со цел свет во таа рака!

Го гледам во очи. Како отсекогаш да сме се познавале . . .

. . . . . Наеднаш меѓу многуте признанија, Тој сам со најголемо љубопитство и внимание го загледува токму ловечкото одликување, и го зема в раце!

. . . . . Има ли подостојни гради од неговите за тоа одликување“.

СЕКОГАШ ОТВОРАШЕ ПЕРСПЕКТИВИ

Во своите сеќавања, Златко Билјановски, народен херој и поранешен претседател на Ловечкиот сојуз на Македонија, за една своја средба со другарот ТИТО вели:

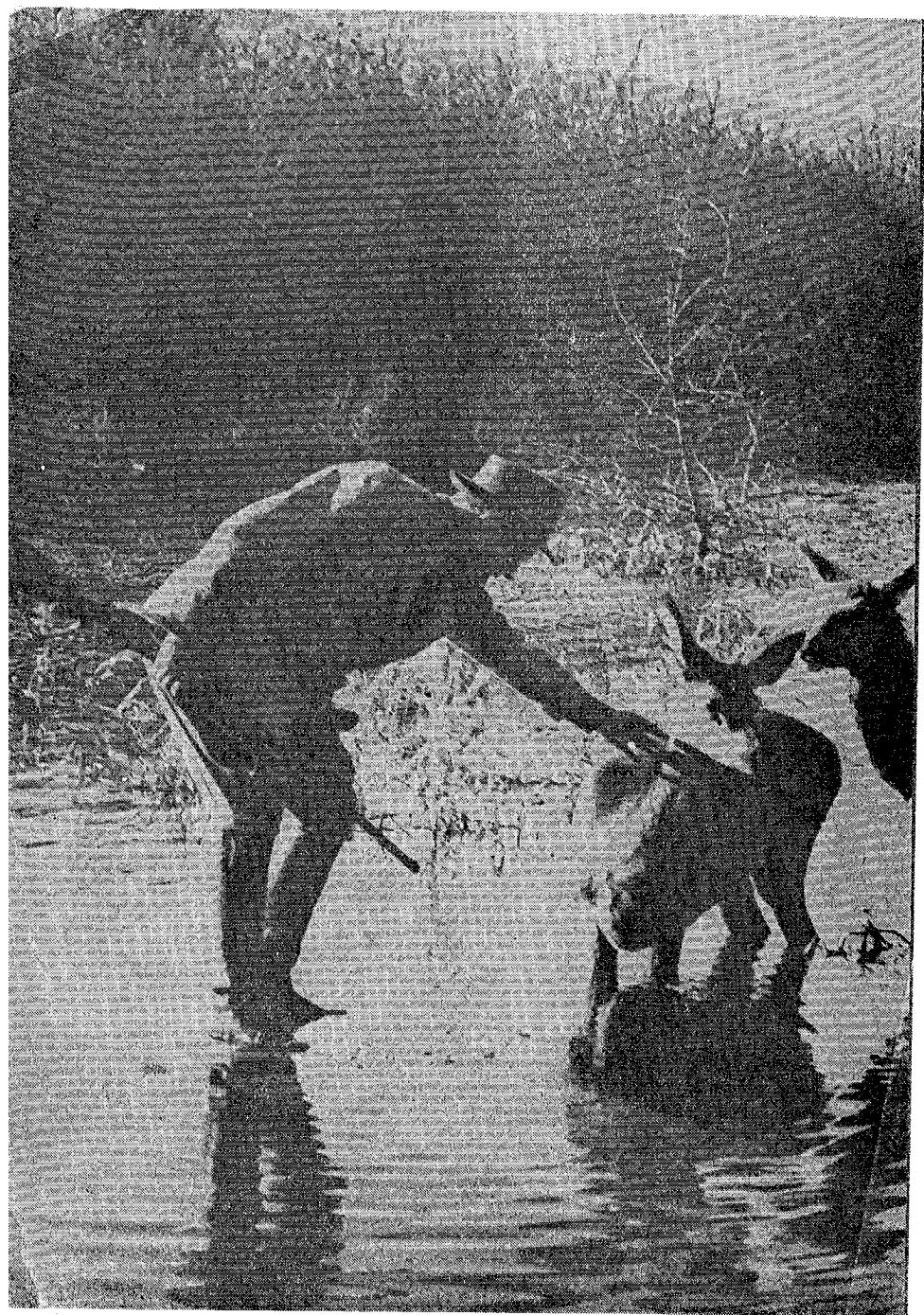
„ . . . . . Беше тоа во јуни 1959 година . . . . На претседателот Тито требаше да му се предаде бронзена скулптура на срна, подарок од Ловечкиот сојуз на Југославија . . . .

. . . . . Дојдовме во Добановачки забран некаде околу 11 часот. Тито веќе седеше под еден голем платан во придружба на некои другари од Кабинетот . . . . Му одевме во пресрет. Тој стана и со сите нас се поздрави. Неговото блиско, топло и едноставно однесување со сите нас ја измени атмосферата и тремата ја снема . . . .

Другарот Тито беше многу радосен од скулптурата и рече дека многу му се допаѓа. Долгу ја разгледуваше, ту од еден, ту од друг агол и рече дека навистина е убава . . . . .

. . . . . По заедничкиот ручек, попладнето одново седевме под платанот и сите во слободен разговор на пригоден начин го информиравме другарот Тито за положбата на ловството во секоја република . . . . Сакаше во подробности да навлегува во сите проблеми кои беа предмет на разговорот.

Некој од протоколот дојде и му забележа: — Другар Претседателе, времето заврши.

Сл. 3. — Тито беше љубител на дивечот

На ова другарот Тито само одмавна со рака и одговори:
— Па гледаш дека е убав разговорот со луѓето, пушти го сега протоколот, овде не важи протокол, ние разговараме за лов, а тоа ни причинува задоволство и не нè заморува.

.... Тој секој проблем длабоко го анализираше и со визионерски поглед во иднината, наоѓаше најубаво и најприфатливо решение“.

КЕ БИДЕМЕ ОНАКВИ КАКВИ ШТО НÈ УЧЕШЕ ТИТО

Во своите написи и сеќавања, Перо Трутин како еден од активистите на ловечката организација на Југославија вели:

„..... Ке бидеме во ловот и во ловството онакви како што нè учеше Тито. Ке се трудиме сите пораки на бесмртниот великан да ги спроведеме во живот и нашиот незадржлив елан успешно да го пренесеме на младите поколенија, денешни и утрешни. Титовото грандиозно дело, без ривал во историјата, ќе служи трајно како непресушен извор на силни инспирации во идното управување на југословенскиот брод, кој под Титовото знаме и со Тито во срцата на милиони, вечно ќе живее...“

Да завршиме со една од Титовите мисли:

„Активноста на заштитата и унапредувањето на човековата природна околина не е задача со кус рок, тоа мора да биде постојана грижа на сите работни луѓе на нашето самоуправни општество“

ТИТО

Приредил за печат:
Проф. Д-р Борис ТРПКОВ